

vonnis

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Afdeling privaatrecht
Zittingsplaats Assen

zaaknummer / rolnummer: C/19/52024 / HA ZA 05-408

Vonnis van 19 november 2014

in de zaak van

JOHANNES LOURENS MEIJERING,
wonende te Groningen,
eiser,
advocaat **mr. J.J. Reiziger** te Assen,

tegen

1. **CORNELIS TEUNIS VAN LOENEN**,
wonende te Beilen,
2. **CORNELISJE VAN LOENEN-VAN EXTER**,
wonende te Beilen,
gedaagden,
advocaat mr. E.J.A. Schönfeld te Assen.

Partijen zullen hierna Meijering en Van Loenen c.s. genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het tussenvonnis van 23 juli 2014,
 - de akte van Meijering,
 - de antwoordakte van Van Loenen c.s.,
 - het verzoek van Van Loenen c.s. hoger beroep toe te staan tegen het vonnis van 23 juli 2014,
 - de schriftelijke reactie daarop van Meijering.

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

Tussenvonnis van 23 juli 2014

- 2.1. De rechtbank merkt vooraf op dat het vonnis van 23 juli 2014 is gewezen door een rechter die thans met pensioen is. Daarom wordt het onderhavige vonnis door een andere rechter gewezen.

2.8. De rechtbank is van oordeel dat Meijering voldoende heeft onderbouwd dat de kosten van het schoonmaken, opnieuw laten vernissen en van nieuwe lijsten voorzien van de twee schilderijen f 3.900,00 waren. Dat Meijering dit bedrag aan Muller heeft betaald voor deze werkzaamheden, is door Van Loenen c.s. niet betwist. De rechtbank gaat daarom uit van de juistheid van dit bedrag. Dat de verklaringen van Muller overigens vragen bij Van Loenen c.s. oproepen en dat Van Loenen c.s. de schilderijen in de huidige staat niet terug wil ontvangen en ook voor de restauratie niet wil betalen, kan er niet aan afdoen dat Meijering deze kosten heeft gemaakt, terwijl – zoals in het vonnis van 23 juli 2014 is overwogen - hij deze kosten niet zou hebben gemaakt als destijds bekend was geweest dat beide schilderijen voor vals gehouden moesten worden. De gevorderde kosten van de restaurateur ad € 1.727,27 zijn derhalve toewijsbaar.

Eigen schuld

2.9. Bij dupliek heeft Van Loenen c.s. een beroep gedaan op eigen schuld (artikel 6:101 BW). Hij heeft daartoe gesteld dat Meijering de schilderijen aanzienlijk beneden de taxatiewaarde heeft gekocht. Meijering was zich bij de koop terdege bewust van de omstandigheid dat aan het taxatierapport dat voorhanden was geen waarde kon worden gehecht en heeft bewust de gok genomen. Hij heeft willens en wetens de niet denkbeeldige kans aanvaard dat één of meer schilderijen niet goed of vals zou(den) zijn. Voorts is de handelwijze van Meijering zodanig buitenproportioneel dat de vergoedingsplicht in het geheel is komen te vervallen. Naast het risico dat Meijering volgens Van Loenen c.s. bewust heeft genomen, wijst Van Loenen c.s. in dat verband op het onverplicht terugnemen van tien schilderijen van Koop Tjuchem en de media aandacht die Meijering heeft gegenereerd.

2.10. De rechtbank verwerpt het beroep op eigen schuld. In het vonnis van de rechtbank van 25 januari 2006 heeft de rechtbank reeds vastgesteld dat Van Loenen c.s. de schilderijen als ware zij echt heeft verkocht. Het Gerechtshof te Leeuwarden heeft in het arrest van 28 september 2010 op basis daarvan geoordeeld dat Meijering, mede gelet op het door Van Loenen c.s. aan Meijering ter hand gestelde taxatierapport van de beëdigd taxateur en gezien in samenhang met de voor de werken betaalde koopprijzen, mocht verwachten dat de vijf nog in geschil zijnde schilderijen alle van de hand zijn van de schilders aan wie zij toegeschreven zijn en die tot de kunstenaarsgroep “De Ploeg” behoorden. De rechtbank stelt op grond van deze overwegingen vast dat de omstandigheid dat twee van deze schilderijen thans voor vals gehouden moeten worden, niet aan Meijering kan worden toegerekend. Voor zover Meijering schade heeft geleden doordat hij deze twee schilderen van Koop Tjuchem heeft teruggenomen en voor zover een deel van schade is veroorzaakt door de media aandacht die is ontstaan, is dat evenmin schade die aan Meijering kan worden toegerekend. Het handelen van Meijering wordt door de rechtbank niet als buitenproportioneel bestempeld.

Subsidiaire vordering

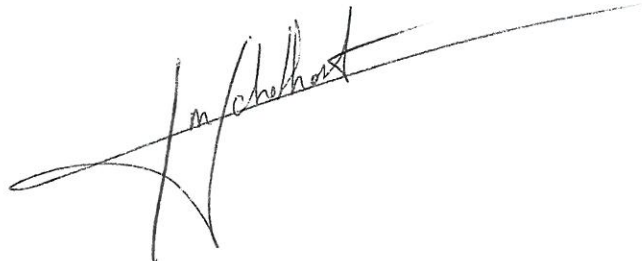
2.11. De rechtbank gaat er, gelet op de ontwikkeling van het debat van partijen, in het bijzonder de conclusie van repliek en de door Meijering ter comparitie bij het gerechtshof genomen akte, welke nadien bij de rechtbank is overgelegd, vanuit dat de subsidiaire vordering van Meijering tot voldoening van de koopsom van de (overige) schilderijen, vermeerderd met rente, door Meijering niet meer wordt gehandhaafd.

3. De beslissing

De rechtbank

- 3.1. ontbindt de in februari 1999 tussen Meijering en Van Loenen c.s. gesloten overeenkomst betreffende de (ver)koop van de schilderijen "Reitdiep" en "Pic de Luc",
- 3.2. veroordeelt Van Loenen c.s. hoofdelijk, zodat indien en voor zover de één betaalt ook de ander zal zijn bevrijd, om aan Meijering te betalen een bedrag van € 32.006,81 tweeëndertig duizend en zes euro en eenentachtig eurocent), vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over:
- het bedrag van € 4.537,80 met ingang van 1 februari 1999,
 - het bedrag van € 9.710,89 met ingang van 10 oktober 2002,
 - het bedrag van € 7.706,45 met ingang van 30 januari 2011,
 - het bedrag van € 1.081,75 met ingang van 3 maart 2011,
 - het bedrag van € 542,65 met ingang van 19 mei 2011,
 - het bedrag van € 5.950,00 met ingang van 1 maart 2011,
 - het bedrag van € 1.727,27 met ingang van 22 november 1999,
- telkens tot de dag van volledige betaling,
- 3.3. veroordeelt Van Loenen c.s. hoofdelijk, zodat indien en voor zover de één betaalt ook de ander zal zijn bevrijd, in de beslagkosten, tot op heden begroot op € 995,38,
- 3.4. veroordeelt Van Loenen c.s. in de proceskosten, aan de zijde van Meijering tot op heden begroot op € 6.787,60,
- 3.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,
- 3.6. veroordeelt Van Loenen c.s. tot schadevergoeding op te maken bij staat voor wat betreft de onverkoopbare "besmette" privé kunstcollectie en gedeerde verkoopopbrengst,
- 3.7. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. S.M. Schothorst en in het openbaar uitgesproken op 19 november 2014.

type: SS
coll:

VOOR GROSSE

Assen d.d. 19 NOV 2014
de griffier

